

Nu må alle vi, som holder af folkekirken, komme frem i skoene

Biskop Tine Lindhardt har set første afsnit af DR-satsningen "Herrens veje" og glæder sig til mere. Hun håber på mere plads til "den lille tro" i de kommende afsnit.

SERIESTART

ENTREPRENEUR OF THE YEAR

EY, international revisions- og rådgivningsvirksomhed, tidligere Ernst & Young, står for den landsdækkende vækst-konkurrence Entrepreneur of The Year.

For andet år kåres morgendagens vindere i en særlig start up-kategori.

Avisen Danmark præsenterer de tre nominerede start up-virksomheder i det jyske og fynske område, i alt ni iværksættervirksomheder, i løbet af de næste uger.

De regionale vindere findes i første uge af november.

Landskonkurrencen afgøres den 30. november i Forum København.

Det er første indslag i serien.

FAKTA

KUBO ROBOT

Kubo Robot er skabt af Tommy Schou Lund Otzen og Daniel Friis Lindegaard, som mødte hinanden på SDU for seks år siden.

Formålet med robotten er at lære børn at programmere og arbejde med teknologi.

I 2016 blev Kubo Robot en del af Odense Robotic Startuphub, og det fik KMØ til at investere i virksomheden.

I november 2016 vandt Kubo Robot pitch-konkurrencen på Web Summit i Lissabon.

Robotten har netop vundet prisen som bedste Newcomer i Nordic Startup Award i København.

Kubo beskæftiger i dag syv mand og har netop indgået aftale med Lekolar, den største distributør på det nordiske skolemarked.

Robotten produceres på Micro Technic i Aarup på Fyn.

ANMELDELSE

Tine Lindhardt
biskop i Fyens Stift

DRAMA: Det første afsnit af DR's dramaserie "Herrens veje" er rullet hen over skærmen og ind i vores stuer.

Jeg blev optaget af det, og især to scener bliver ved med at vende tilbage i mine tanker.

Den ene er provsten Johannes Kroghs brandtale i bispevalgkampen om tro og kristendom. Et opråb om, at nu må alle vi, som holder af folkekirken, se at komme frem i skoene i stedet for at overlade scenen til andre - for eksempel ateisterne.

Vi skal sige noget, for vi har virkelig noget at sige. Til det menneske der er bange for at dø. Til det menneske, der er bange for at leve. Ja, om tilværelsen på godt og ondt.

- Vi er simpelthen nødt til at rette ryggen. Nu, som provst Krogh siger.

Og til det kan man kun sige ja og tak! Jeg vil med glæde låne fra provst Kroghs tale, næste gang jeg skal sige noget om folkekirken.

Den anden utroligt stærke scene er den syge Niels Erik, der mener, at alt er slut, når man dør. Alligevel sidder han nu og taler med en præst - "det kan vel ikke skade", som han siger.

Det bliver hverken en samtale om døden eller om opstandelse og evigt liv. Det bliver en samtale om liv og tro.

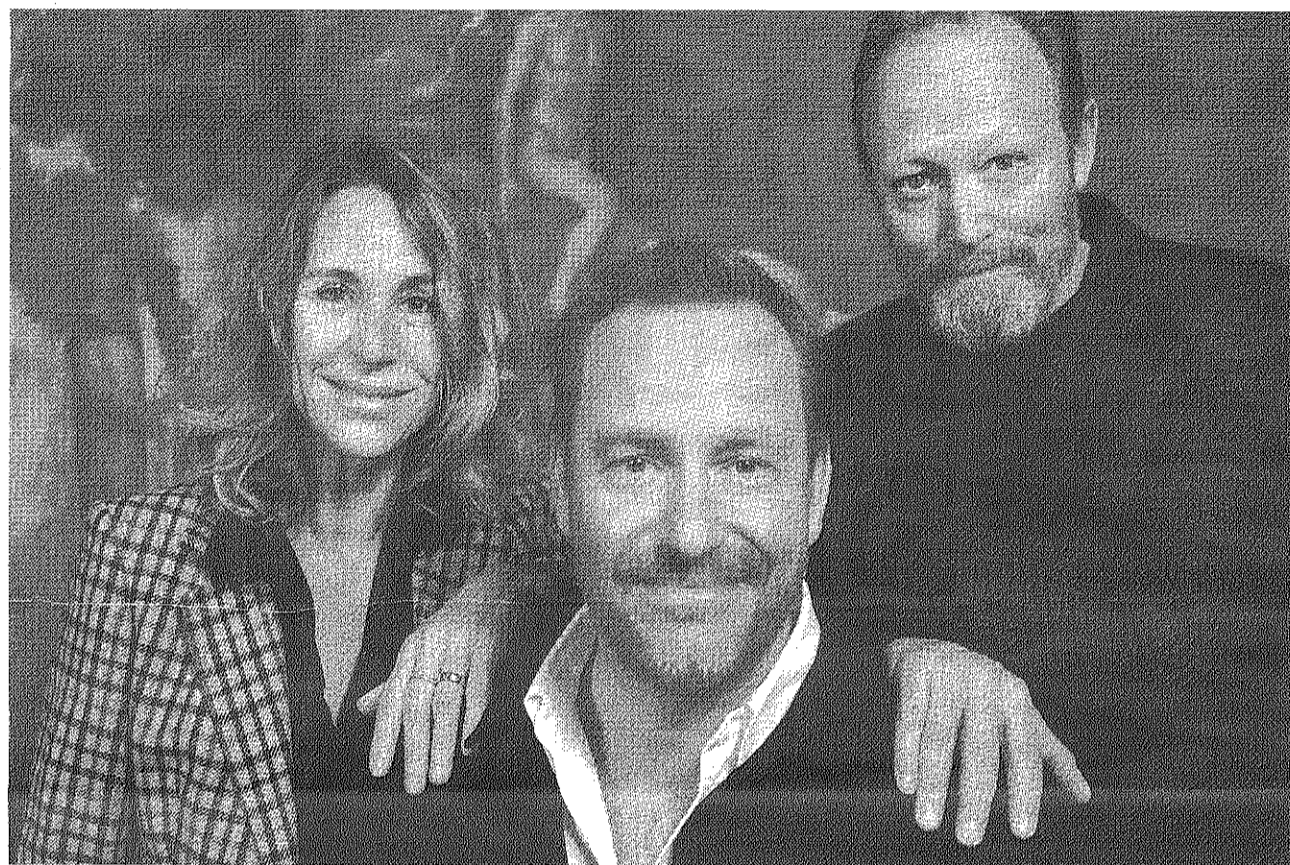
Og her bliver det meget tydeligt, at tro ikke er at have nogle bestemte meninger eller et sæt af holdninger. Tro - det er tillid. Tro er at stole på.

Du skal ikke være bange

Hvis nogen spørger os, om vi tror på Gud, så tænker mange ganske vist, at det er et spørgsmål, om vi tror på, at Gud er til. Om han findes. Men "tro" er at stole på.

Som præsten siger til den syge og angste Niels Erik: "Kunne du bare et øjeblik stole på mig, når jeg fortæller dig, at der ikke er noget at være bange for?" Samtidig rækker han sin hånd frem, som Niels Erik tøvende griber. Og siddende der med hinanden i hånden begynder præsten at synge, og Niels Erik synger med, og ordene skaber, hvad de nævner - en tillid til og tro på, at der ikke er noget at være bange for.

Her er et menneske, der tør være medmenneske, og som tør være sammen med et an-

"Herrens Veje"-teamet: Hovedforfatter Adam Price (i midten) med Ann Eleonora Jørgensen (Elisabeth) og Lars Mikkelsen (Johannes). Foto: Liselotte Sabroe/Scanpix

det menneske i dets angst, og hvor dette følgeskab gør det muligt at leve, også med det man ikke kan leve med.

Jeg sad og tænkte, da jeg så det, at man må håbe, at man selv på samme måde vil kunne slå følgeskab med den, der har brug for det - og at en anden vil slå følgeskab med én selv på de mørke dage.

Og til overflod vendes scenen jo om, da den døde Niels Erik dukker op i præstens brandert. Her er det Niels Erik, der rækker hånden frem mod præsten, så han kan gribe den og gribes af den og stå op.

Hvem prædiker i grunden for hvem? Præsten eller den der har svært ved at tro? Og hvem hjælper hvem?

Nærvær og omsorg

Oftentimes bliver man overrasket over, hvem der rækker hånden frem og hjælper én videre. Min "næste" er her ikke ham og hende, som jeg i mit overskud skal hjælpe. Nej, min næste er ham og hende, som stopper op og giver mig tid og nærvær og omsorg. Uden det går jeg til, så på den måde bliver min næste mit held og min chance.

"Jeg tror på Gud. Og det er jo næsten mere kontroversielt at sige, end hvis jeg fortalte jer alt om, hvor og hvornår jeg sidst havde sex. Det får I ikke at vide. Men jeg tror på Gud.

Biskop i Fyens Stift, Tine Lindhardt, anmelder "Herrens veje" i avisen Danmark. Arkivfoto: Ard Jongsma/Fyens Stift

Det kommer lige lidt for tæt på intimsfæren. Ja, og det på trods af at jeg ved, at det moderne menneske - lad os kalde det det - har brug for at tro. Har brug for at sende en tanke eller følelse mod alt det der ikke kan vejes eller måles."

"Tilfældets musik. Øjeblikkets poesi. Længslen mod en elsket. Kærligheden til et barn. Eller den hjælp du pludseligt får, når du mister fodfæstet. Livets store mystik. Alt det indgår i Guds navn. I Faderen og Sønnen og Helligånden. Og alt i det tror jeg på. Og lever mit liv efter."

Provst Krogh er stærk og lidenskabelig i troen, som man kan se af citaterne her. Det bliver man grebet af.

Men jeg håber, at der i de næste afsnit af serien også bliver plads til ham og hende med den lille tro og den mere lavmælte tro.

Ja, kulturkristendommen, den sekulariserede, måske blufærdige tro. Den tro og kristendom som ikke er afklaret eller klart formuleret, men som i høj grad bundet i tradition og kultur og den gode vane, at man selv er blevet døbt og nu også får sine

børn døbt. Som ikke giver sig udslag i stor kirkegang, men hvor man kommer til livets og årets højtider, og hvor man helt klart ved, at kirken er der, både som bygning og kultur, og som de ord man ikke kan sige sig selv - om tro og håb og kærlighed.

Er der plads til denne tro og kristendom i seriens folkekirke, eller bliver den form for tro set som lunken og kun vanekristendom og derfor forvist til skammekrogen?

Det håber jeg ikke, for det vil være synd og skam.

Det jævne toneleje

Selvfølgelig har vi i folkekirken brug for store ord og stærke følelser og klar tale. Lidenskab. Patos.

Men der skal også være plads, god plads, til det almindelige, mere jævne toneleje, og til den tro som ikke er lidenskabelig, men uafklaret og mere grumset. Ja, det er måske det, der skal være mest plads til. For det er jo sådan, vi er - de fleste af os.

Samtalen om tro og eksistens er væsentlig, også i dag. Den samtale har "Herrens veje" sat i gang på fornem vis.

"HERRENS VEJE"

★★★★★

Sendes søndage kl. 20 på DR1. Første afsnit af 10 blev sendt i søndags, andet afsnit følger i morgen.